

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXIIIX. De Imploratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

et si de illo excipiat reus, *Mevius Part. 8. Decif. 367.*

VII.

Ei, qui implevit, duplex competit actio, præscriptis verbis & conditio causa datâ, causâ non secutâ, *Mer. l. 3. Dec. 27. n. 4.*

VIII.

Non impleti Contractus exceptio est impeditiva litis ingressum, *Carpz. lib. 2. R. 88. n. 1.*

CAP. XXIX.

De Imploratione.

Implorationes iudicis, quæ sine contradictione exerceri non possunt, reverâ subeunt vicem actionum, *Ziegl. Jus Canon. p. 797.*

CAP. XXIX.

Impossibile.

Axioma I.

Impossibile est, cujus contrarium necessariò verum est. *Arist. 4. Met. 2.* Unde Accursius, cum hujus conditionis contraria sit impossibilis, consequens est, hanc necessariam esse. *Cujac. ad l. 8. de V. O.*

II.

Conditio impossibilis pro non adjecta habetur. *S. Impossibilis. Instit. de hered. Instit. l. 1. §. 1. 20. de condit. instit.*

Declarâ, hanc regulam procedere in iis, quæ per se & absolute sunt impossibilia, nec in ullius hominis potestate: sed vel ipsa natura, vel jure prohibita, ut in l. 137. §. 6. de V. O. Secus est, si tantum secundum quid impossibile, hoc est, respectu tantum ejus, cui aliquid in testamento est adscriptum, per se difficile magis, quàm impossibile, quæ omninò implenda est. *l. 4. §. 1. de statu lib. Hæc tamen aliquando pro impleta habetur: ut si in personam tertii collata sit, l. 1. C. de instit. & substit. Locam. disp. de leg. thes. 6. q. 6. plenius Bachov. 2. disp. 13. thes. 6. f.*

Declarâ secundo, quod regula hæc locum habeat in ultimis voluntatibus, vitietur in contractibus, in quibus conditio impossibilis vitiat ipsum negotium. *d. l. 137. §. 6. de verb. oblig.*

III.

Impossibile quod est esse in sensu, impossibile est esse in intellectu. *Florian. in l. actor. n. 1. vers. circa quod est sciendum. col. 2. C. de probat. Pacian. consil. 13. n. 6.*

IV.

Impossibilium & inhonestorum idem est iudicium. *Gloss. in l. vulgo ff. de stat. bom. & in l. si cum dies. §. plenum. ff. de recept. arbit. per text. in l. cum ita legatum. 63. cum l. seq. ff. de condition. & demonstrat. Pacian. consil. 4. n. 25.*

V.

Impossibile nullum sequitur possibili in esse. *posito. Bl. in l. restium. n. 24. vers. quia. C. de testib. Pacian. 1. consil. 117. n. 4.*

VI.

Dispositio, quæ pro parte est impossibilis, pro ea, quæ est impossibilis, non debet impleri,

sed tantum pro ea, quæ possibilis est, adimplenda erit. *Baldus in l. fin. in fin. ff. de condit. Instit. & ibid. Castr. Forster. 1. Consil. Marpur. 8. num. 9.* Validum enim in re sustinetur cum invalido, vel quod deinde non existit. *l. hereditas 65. & ibi Alber. in summar. ff. de hered. institut. arg. l. actus legitimi 77. ff. de R. l. Paris. consil. 38. n. 34. lib. 3.*

VII.

Culpam non admittit, qui rem impossibilem non aggreditur. *l. cum quidam 17. §. si pupillo 3. ff. de usur. gloss. ad cap. 1. §. soles. verb. potuerit. de restit. spoliat. lib. 6. per text. in cap. quia diversitatem 5. vers. & tunc si voluerit. extr. de concess. prebend. ibidemque gloss. Aym. Cravett. consil. 53. num. 10. & consil. 362. num. 2. & consil. 319. n. 15. vers. tertio culpa. ubi ait: Culpa imputari non potest, si quis id non fecerit, quod facere non potuit; neque enim solum illud non possumus, quod factum nobis est impossibile, sed & quod jure, quia sit contra mores. l. 3. §. idem cum Polidius 3. ff. de usur. vid. Goed. 1. Consil. Marp. 29. num. 99.*

IX.

Impossibilitas, quæ nulla diligentia præcaveri potest, à mora excusat, *Köhl. exercit. 12. num. 66.* itemque à pœna, *Coler. consil. 52. n. 51. imò à perjurio, l. cum quidam 17. §. si pupillo 3. ff. de usur. Cacheran. decif. 92. n. 20.* Unde debitor etsi juratus, si non potest solvere tempore debito, non incidit in perjurium. *cap. felicitas 5. prope fin. ibi: si ei potestas. de pen. in 6. & l. impossibilium 185. de Reg. jur. ubi Dd.* Hinc cum Ferdinandus I. Pontifici jurato promississet, se schismaticos omnes extirpaturum, id autem non præstitisset, quibusdam Papæ assensibus concludentibus Imperatorem dignitate suâ per l. quoties 17. C. de dignit. se ipsum spoliassè, Doctor Seldius Cancellarius verissimè respondit, Imperatorem per verba juramento adjecta (pro posse) merito esse excusandum, cum regulariter in omnibus promissionibus conditio, si potero, subesse intelligatur, ita refert Mager. in tract. de advocat. armat. cap. 11. n. 788. *Carpz. ad Aur. Bull. cap. 2. sub fin.* Sic Vasallus excusatur à Felonia, quando per virium impotentiam, Dominum suum non potuit defendere. *§. sed non est alia. quæ sit prim. caus. benef. amitt. Curtius jun. l. 4. n. 61. cap. 8. de feud. lib. 1. cap. 12. Farin. in fragm. crim. part. 1. lit. D. n. 141.* Inopia enim & impossibilitas sunt magnæ Dæ, quæ etiam Svadæ & violentiæ resistunt, neque id, quod petitur, dare concedunt. *Besold. in discurs. de amr. publ. cap. 4. thes. 5.*

IX.

IMPOSSIBILE dicitur id, quod rarò, vel nunquam evenit, licet evenire possit, *Corn. consil. 217. n. 5. lib. 3.* Id quod est contra bonos mores, vel quod honestis moribus non convenit, impossibile reputatur, *Baldus consil. 373. Præmittendum est. in princ. lib. 1.* Et impossibile dicitur, quod salvâ dignitate fieri non potest, *Ff 3 Joh.*